

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 634/2017-5

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 18. októbra 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészároša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia čl. 2, 12, 13, 16, 19, 47, 48, 49 a čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 3, 6, 8, 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava v konaní sp. zn. 138953-35-DT a jeho rozhodnutím z 12. apríla 2017, ako aj postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky vo veci vedenej pod sp. zn. IV/2 Gn 55/17/1000 a jej rozhodnutím z 9. augusta 2017 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. septembra 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia čl. 2, 12, 13, 16, 19, 47, 48, 49 a čl. 50 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 3, 6, 8, 13 a čl. 14 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd postupom Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava (ďalej len „ústav na výkon väzby a ústav na výkon trestu odňatia slobody“) v konaní sp. zn. 138953-35-DT a jeho rozhodnutím z 12. apríla 2017, ako aj postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) vo veci vedenej pod sp. zn. IV/2 Gn 55/17/1000 a jej rozhodnutím z 9. augusta 2017.

2. Vo svojej sťažnosti sťažovateľ uvádza, že v rámci jeho internácie v Ústave na výkon trestu odňatia slobody [REDAKOVANÉ] došlo 21. januára 2017 k prehliadke jeho cely príslušníkmi Zboru väzenskej a justičnej stráže. Na základe zaistených „nepovolených vecí“ v cele sťažovateľa došlo k jeho disciplinárnemu stíhaniu už v rámci internácie v ústave na výkon väzby a ústave na výkon trestu odňatia slobody a jeho disciplinárnemu potrestaniu napadnutým rozhodnutím ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Sťažovateľ sa obrátil následne so sťažnosťami na dozorujúcu prokuratúru a podľa jeho názoru ochranu jeho práv mu neposkytla ani generálna prokuratúra napadnutým rozhodnutím.

3. Sťažovateľ požaduje, aby ústavný súd nálezom rozhodol o porušení ním označených práv napadnutým postupom a rozhodnutiami ústavu na výkon väzby a ústavu na výkon trestu odňatia slobody a generálnej prokuratúry a zároveň aby tieto napadnuté rozhodnutia zrušil.

II.

4. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho

sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

III.

5. Ústavný súd k sťažnosti sťažovateľa predovšetkým uvádza, že sťažovateľ síce v petite sťažnosti označil konkrétne články ústavy, ale v obsahu sťažnosti neuvádza argumentáciu alebo odôvodnenie jeho názoru o porušení týchto článkov ústavy (požiadavka plynúca z čl. 127 ústavy a § 20 a 49 zákona o ústavnom súde).

5.1 Ďalej ústavný súd uvádza, že sťažovateľ k svojej sťažnosti nepriložil žiadnu kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu (požiadavka plynúca z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

5.2 V neposlednom rade ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ k svojmu podaniu nepriložil splnomocnenie na zastupovanie jeho osoby pred ústavným súdom advokátom (požiadavka plynúca z § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a ani nepreukázal majetkové pomery pre účely rozhodnutia ústavného súdu o ďalšom postupe v otázke ustanovenia advokáta ústavným súdom. Pokiaľ sťažovateľ uvádza, že sa so žiadosťou o ustanovenie advokáta obrátil na Centrum právnej pomoci, nijak toto tvrdenie ústavnému súdu nedoložil.

5.3 V závere ústavný súd uvádza, že sťažovateľ sa v minulosti opakovane a viacnásobne obracal so sťažnosťami (resp. podaniami) na ústavný súd (celkom 98-krát, pričom v roku 2017 ústavný súd eviduje 13 podaní sťažovateľa), pričom ústavný súd ho

v týchto veciach v minulosti opakovanie poučil o formálnych aj materiálnych náležitostiach podania adresovaného ústavnému súdu pre porušenie základných práv alebo slobôd. Z toho dôvodu nebolo potrebné, aby ústavný súd v prerokovávanej veci vyzýval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov jeho sťažnosti.

6. Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. októbra 2017